Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

lus inq̃ mortuus efferet. male secura desperatio peccatoris
esca cenna e. q̃ v̊ sepeliendu portant. vt immunda desideria
q̃ homine rapiunt in mitritu. vt lenocinia blandientiu si
uenenata socio. q̃ peccata nimiru diu fauoribus tollunt
aggere tri obruunt. Sed alibi dr. Sinite mortuos
sepelire mortuos suos. Mortui q̃ppe mortuos sepeliunt.
cu peccatores q̃q. sui similes alios hoc fauore demulcent.
egestaq. pessime adulationis mole ne aliquando spe resur
gendi potiantur oppimunt. Sno q̃ loculiu tangente fune
ris baiuli steterunt. qa supni formidine iudicii ad tac
ta esca cenna. & carnaliu sepe affluentiu uoluptatiu & in
iuste laudantiu turba coercens ad se ipsa reuertitur. uo
cantq. ad uita festina uoce respondet saluatori. Unde
recte sequitur. Et ait Adolescens. tibi dico surge. Et resedit q̃
erat mortuus. & cepit loq̃. Et dedit illiu mati suę. Residet
q̃ppe q̃ erat mortuus. cu intima cõpunctione reuiuisset
peccator. incepit loq̃ cu reducis indicia uitę. cunctisq̃
mortuu luxerant ostendit. reddit mati. cu psacerdota
lis decerta iudicii cõmunicationi sociat ecclę. Accepit
autem omis timor. & magnificabant eu dicentes. qa ppha
magn surrexit in nob. Quanto desperatior anime mors
ad uita reuocat. tanto plures eo de corrigunt exemplo.
Ide dd ppham uide Petr Rv aplm. quo. q̃ q̃dus altior
eo casus grauior. q̃ aut grauior casus eo pietas erigentis gra